

„Și chemând la Sine mulțimea, împreună cu ucenicii Săi, le-a zis: **Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.** Căci cine va voi să-și scape sufletul îl va pierde, iar cine va pierde sufletul Său pentru Mine și pentru Evanghelie, acela îl va scăpa. Căci **ce-i folosește omului să câștige lumea întregă, dacă-și pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul, în schimb, pentru sufletul său?** Căci de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el, când va veni întru slava Tatălui său cu sfinții îngeri. Și le zicea lor: **Adevărat grăiesc vouă că sunt unii, din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, până ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu, venind întru putere.** „ (Marcu 8, 34-38 și 9, 1)

Într-una din cântările Bisericii, alcătuită după Psalmii lui David, preamărim pe Dumnezeu în cuvintele: „*Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru; înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că Sfânt este*”. O altă cântare bisericească, preamărind crucea, zice: „*Acum vedem așternutul unde au stătut picioarele Tale Stăpâne...*” „*Astăzi cu adevărat cuvântul cel de Dumnezeu grăitor al lui David a luat sfârșit, că iată arătat ne închinăm și așternutului precuratelor Tale picioare.*”

Deci **până la răstignirea Domnului pe cruce, crucea era lemnul morții celei mai de ocară. Prin sfințele Sale patimi, Iisus a schimbat ocară în slavă**, încât Apostolul Pavel nu găsea alt cuvânt în care să se laude decât în Crucea Domnului, muștrând pe cei ce sunt vrăjmașii crucii.

Deci **lemnul crucii a fost prevestit prin prooroci, prin Moise și prin David. Prin proorocul David ne poruncește să ne închinăm Crucii, așternutului picioarelor Lui, că sfânt este.**

Oare de ce zice despre Cruce că e așternut numai al picioarelor Lui ? - Fiindcă Iisus S-a răstignit pe Cruce nu cu ființa Sa dumnezeiască, ci cu firea omenească, Adam cel nou, ceea ce în graiul profetului e tot una cu picioarele lui Dumnezeu.

Să lămurim ceva și din înțelesul crucii ca suferință.

Suferința, necazurile, încercările sunt cea mai necunoscută cruce, deși fiecare are de dus câte una. Mai toți se roagă lui Dumnezeu să-i scape de cruce. Nu e bine așa. E semn că oamenii nu-i cunosc rostul și nu-i cunosc pe sfinți. Iată de pildă ce spune sfântul Marcu Ascetul, că prin aceasta se cunoaște dacă o are cineva, dacă primește cu bucurie necazurile. Tot acest sfânt ne spune **despre crucea încercărilor, că pentru trei pricini vin asupra noastră: 1. ca pedeapsă pentru păcatele făcute („pedeapsă” în graiul bătrânilor înseamnă învățare de minte); 2. pentru ferirea de cele ce altfel le-am face; și 3. pentru întărirea virtuții.** „*Să nu spui că se poate câștiga virtutea fără necazuri: căci virtutea necercată în necazuri nu e întărită !*” (Filocalia I, p. 236. 66).

Cea mai grea încercare a vieții este necazul morții. Cum stăm față de o asemenea încercare ? Ar trebui să stăm și mai liniștiți ca față de cruce; fiindcă **Mântuitorul, prin moartea Sa, a schimbat nu numai rostul crucii din ocară în slavă, ci a schimbat și rostul morții și 1-a făcut bun.**

Până la Iisus moartea era o pedeapsă dată firii omenești, plată a păcatului. **De la înfrângerea morții, prin învierea Omului nou, moartea, cea mai grea încercare a vieții acesteia, s-a schimbat în moarte a păcatului și a izbăvirii firii omenești.** Așa ne învață sf. Maxim Mărturisitorul.

Iată de ce prăznuind Crucea vorbim de înviere și a morții omorâre.

Acestea sunt cunoștințe duhovnicești care dau curaj vieții acesteia, îi dau înțeles și o liniște cu atât mai mare cu cât e mai învolburată marea societății omenești.

Iată pe ce temelie stăm, în praznicul înălțării, când zicem: „Crucii Tale ne închinăm Stăpâne și sfântă învierea Ta o lăudăm și o mărim!”...

Părintele Arsenie Boca - 14 sept. 1949, Ziua Crucii, din cartea „Cuvinte vii”

(...) **Înțelegem că preocuparea principală a omului trebuie să fie grija pentru mântuirea sufletului, pentru eliberarea lui de păcate, pentru creșterea omului în virtuți, în lumina iubirii lui Hristos. Aceasta lucrare este una anevoioasă, dar necesară. Mântuitorul ne învață că omul care poartă crucea, lepădându-se de sine și urmand Lui, primește bucuria învierii. Sunt oameni care încă din lumea aceasta gustă din bucuria Împărăției lui Dumnezeu, care este bucuria și slava Învierii lui Hristos. Astfel, drumul Crucii devine drumul Învierii și al Împărăției cerurilor, iar răsplata ostenelilor este bucuria prezenței lui Hristos Cel răstignit și înviat în viața creștinului, arvuna fericirii și a păcii veșnice, spre slava Preasfintei Treimi și spre a noastră mântuire. Amin.**”

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu cel viu, ajută-mi să trecă cu bine acest nou an școlar ce începe în această zi. Cel ce ne-ai cerut să fim înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbeii, luminează-ne cugetele să învățăm ceea ce trebuie, ca să fim bine pregătiți pentru viața care ne așteaptă. Tu știi ce e bine și ce e rău. În mâinile Tale sunt viețile noastre. Crezând că ne este de folos să ieșim încununati cu cunoștințe din această școală, Te rugăm să arăți și de această dată puterea ajutorului Tău. Dar să nu fie după voia noastră, Doamne, ci după voia Ta cea sfântă, că Tu ne iubești și știi ce ne este cu adevărat de folos. Doamne, ajută-ne pe noi să nu căutăm slava lumească, ce este degrab trecătoare, ci să căutăm viețuirea curată și sfântă, ca să dobândim Împărăția cerurilor. Viețile oamenilor sunt pline de încercări. Ce folos vom avea dacă vom câștiga bunătățile vremelnice, dar nu le vom dobândi și pe cele veșnice? Ce folos vom avea de ne vom lăuda în lumea aceasta, dacă faptele noastre nu sunt bineplăcute Ție? Ajută-ne, Dumnezeule, că numai la Tine să căutăm împlinirea noastră și să preaslăvim în vecii vecilor Numele Tău cel Sfânt, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apel pentru susținerea inițiativei „Unul dintre noi“

„Unul dintre noi“ este o inițiativă cetățenească europeană, care are drept scop protejarea demnității persoanei și a vieții umane începând de la momentul concepției (fertilizării). Ea dorește, de fapt, **protejarea legislativă a demnității, a dreptului la viață și a integrității fiecărei ființe umane de la concepție**, în domeniile de competență ale UE. În Europa există, în ultimul timp, încercări, mai ales din partea unor mari grupuri economice, de a avea acces tot mai însemnat la fonduri europene în vederea finanțării cercetării pe embrioni umani.

Fidelă credinței sale că viața începe din momentul concepției (fertilizării), **Patriarhia Română** atrage atenția asupra faptului că **distrugerea de embrioni umani este un act inacceptabil din punct de vedere spiritual-moral**. Fundamentându-se pe definiția embrionului uman ca fiind **începutul dezvoltării ființei umane**, care a fost dată într-o decizie din oct. 2011 a Curții de Justiție a Uniunii Europene (Brustle vs. Greenpeace), „Unul dintre noi“ solicită UE să **înceteze finanțarea activităților care includ distrugerea embrionilor umani**, în mod deosebit în domeniile cercetării, ajutorului pentru dezvoltare și sănătății publice.

România se înscrie între cele zece state din Uniunea Europeană (7 era numărul minim de state participante) care au depășit numărul minim de semnături necesare, împreună cu Austria, Franța, Italia, Lituania, Olanda, Polonia, Slovacia, Spania și Ungaria. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, reunit în ședință de lucru la București, pe 4-5 iulie 2013, a aprobat susținerea inițiativei cetățenești europene „Unul dintre noi“, care se încheie pe 1 noiembrie 2013, și care are nevoie pentru validare de încă 200.000 semnături, pe lângă cele 1.000.000 adunate.
(www.ziarullumina.ro/apel-pentru-sustinerea-iniatiivei-unul-dintre-noi)

Pilde ortodoxe - Copilul si preotul : Mergând prin parohia sa, un preot l-a auzit pe un copil vorbind urât cu prietenii săi de joacă și înjurând. Oprindu-se, l-a întrebat: - Dacă cineva ar vorbi în limba engleză, ce ai crede despre el? - Că este un englez, a răspuns băietelul. - Dar dacă cineva ar vorbi în limba spaniolă? - Ar fi un spaniol, desigur. - Nu crezi că este la fel și cu cel care vorbește “limba” lui Dumnezeu? Un creștin spune doar lucruri frumoase și folositoare. De la omul rău, dimpotrivă, nu auzi decât vorbe urâte, înjurături și minciuni. **Cum este sufletul omului, așa sunt și vorbele sale. Fii atent ce spui**, fiindcă, mai devreme sau mai târziu, **vei ajunge între cei a căror limbă o vorbești!** Poți ajunge între păcătoși și diavoli sau între îngeri și sfinți.

“Omul este o corabie mică, în care se află lei și balauri, otravă și răutate, cărări bolnave și prăpăstii fără sfârșit. Dar tot acolo este și Dumnezeu, sunt și îngerii, viața și împărăția Domnului, lumina și Apostolii, cetățile cerești și comorile de har: acolo, în sufletul omului, sunt toate” (Sfântul Macarie)

Duminică, 22 septembrie 2013, după Sfânta Liturghie, facem pomenirea de 17 ani, cu parastas a părintelui **Mihail Tătărâm**.
Dumnezeu să-l odihnească !

Tema catehezei din 15 septembrie - Calea crucii - transformarea suferinței în speranță și unirea omului cu Dumnezeu
www.ziarullumina.ro/invataturi-ortodoxe/calea-crucii-transformarea-suferintei-speranta-si-unirea-omului-cu-dumnezeu

Programul săptămânii 15 septembrie – 22 septembrie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	15 septembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Luarea Crucii și urmarea lui Hristos) - Pr.Ticu
Duminică	15 septembrie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu
Luni	16 septembrie	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail si Gavriil - Pr.Ticu
Miercuri	18 septembrie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Vineri	20 septembrie	9 - 11 - Taina Sf.MASLU
Vineri	20 septembrie	17 - 19 - Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	21 septembrie	8 - 11 - Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr. Dragoș
Sâmbătă	21 septembrie	17 - 18 - Vecernia Duminicii a 18-a după Rusalii – Pr. Dragos
Duminică	22 septembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Pescuirea minunată) - Pr.Dragoș
Duminică	22 septembrie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr. Dragos